

[Tesdorpf.]

tisk juridisk ikke tilkom aktionæerne noget, dels den vanskelighed, at den kurs, efter hvilken man havde truffet en sådan forligsmæssig ordning, måske ville være rimelig og retfærdig overfor aktionærer, der havde siddet længe med aktierne, og ikke mindst ønskelig overfor aktionærer som f. eks. legater, som man i høj grad måtte ønske ikke skulle tabe noget, men til gengæld ville der måske skabes urimelig gevinst for eventuelle spekulanter, der havde købt fornylig til en lav kurs.

Udvalget er blevet enigt om, som der står i betænkningen, at det foreliggende lovforslag ikke vedkommer disse gamle aktionærers forhold direkte. Som medlem af dette udvalg, der nu under udvalgets behandling er blevet sat mere omhyggeligt, om jeg så må sige, ind i sagen, vil jeg gerne udtrykke som min mening, at hvis der kommer en højesteretssag om dette spørgsmål om de gamle aktionærers rettigheder, ville det være naturligt, som det er sket før i principielle sager mellem staten og private, at der blev givet fri proces ved sagens førelse. Jeg er klar over, at dette spørgsmål om fri proces ikke kan afgøres her i dag og heller ikke af den højtærede minister, under hvem denne sag sorteres, men jeg har gerne villet pege på fri proces som en mulighed, jeg personlig vil anbefale ved løsningen af dette vanskelige problem, hvis der bliver retssag derom. Jeg har ikke andre bemærkninger at gøre. Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Må jeg takke udvalget for den hurtige behandling af lovforslaget. Jeg vil også gerne udtrykke min taknemlighed over den saglige måde, hvorpå drøftelserne i udvalget er blevet ført.

Jeg finder ikke anledning til igen at gå ind på det af det ærede medlem hr. Tesdorpf rejste spørgsmål, men kan helt henholde mig til, hvad jeg sagde om dette spørgsmål ved første behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—7 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstamning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forbrugerpriserne på rugbrød og mælk.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4118; udvalgets betænkning findes i tillæg: B. sp. 439).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Kjældgaard): Som det fremgår af betænkningen, har udvalget holdt to møder og haft samråd med ministeren.

Resultatet af forhandlingerne er blevet, at tilskuddet til rugbrød bortfalder og hermed tages ud af loven. Der har ikke i udvalget kunnet skabes flertal for bevarelse af dette tilskud, og på baggrund af tilskuddets nuværende størrelse og de forholdsvis store administrationsomkostninger kan det vel også synes betænkeligt at opretholde det.

Jeg vil dog gerne overfor den kritik, der har været fremført her i salen og i pressen, fordi lovforslaget blev fremsat med bevarelse af rugbrødstilskuddet for øje, pege på den kendsgerning, at på det tidspunkt, fremsættelsen fandt sted, var brødkorns-

[Kjældgaard.]

prisen stigende. At det senere gik den anden vej, kunne ingen forudse.

Ved lovforslagets første behandling berørte jeg den betydning, tilskuddet har for de børnerige familier. Nu falder det altså bort, men jeg håber, at det i forbindelse med skattereformen vil være muligt gennem forhøjelse af børnetilskuddet at give kompensation herfor.

Løvrigt er det med nogen betænkelighed, jeg har læst en i går i den socialdemokratiske provinspresse fremkommet meddelelse om, at der fra brødfabrikkerne er bestræbelser i gang for at lade maksimalprisen, der jo bortfalder ved tilskuddets ophævelse, afløse af en prisaftale med væsentlige avanceforhøjelser, således at tilskuddets bortfald vil bevirke en forhøjelse af forbrugerprisen udover det beregnede. Jeg vil gerne henstille til den højtærede minister, at han er opmærksom på, hvorledes denne sag udvikler sig.

Med hensyn til bevarelse af mælketilskuddet har der i udvalget været enighed, og indstillingen herom er også enstemmig.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

N. Chr. Christensen: Da lovforslaget vedrørende forbrugerpriserne på rugbrød og mælk var til første behandling her i salen, udtalte jeg på mit partis vegne ønske om, at rugbrødstilskuddet måtte bortfalde, under henvisning til, at det var kommet ned på så lav en pris som 2 øre pr. kg. Jeg spurgte ved samme lejlighed den højtærede minister, hvad administrationen af denne ordning kostede. Den højtærede minister kunne ikke svare i mødet, men har siden overfor udvalget givet en fyldestgørende besvarelse. Det viser sig, at administrationen koster ca. 400 000 kr. af de 2 mill. kr., der skal administreres. Det er derfor kun rimeligt, at man nu fra alle sider er blevet enig om at lade den del af tilskuddet, der angår rugbrødet, udgå af loven. Det ville være ganske urimeligt at videreføre det med så store administrationsomkostninger.

Jeg kan i samme forbindelse oplyse, at da det drejede sig om et tilskud på ca. 100 mill. kr., var administrationsomkostningerne de samme som nu, da vi er nede på 2 mill. kr. Jeg går ud fra, at det har måttet gøre et dybt indtryk på den højtærede minister,

og jeg går ud fra, at der nu indføres de besparelser indenfor statens administration, som gennemførelsen af dette forslag giver anledning til.

Hvad det andet spørgsmål angår, tilskuddet til mælk, gav jeg også i min ordførertale udtryk for, at vi gerne havde set, at der også blev rørt herved. Det var der imidlertid ingen politisk mulighed for. Jeg skal derfor slutte med at udtale min glæde over, at det dog lykkedes at få det ene af disse tilskud bort, og udtale håb om, at det næste gang vil lykkes at få det andet bort.

Tesdorpf: Jeg vil gerne sige til udvalgets ærede ordfører, som altså samtidig er regeringspartiets ordfører, at jeg synes i og for sig ikke, det var nødvendigt med så mange krumspring fra socialdemokratiets og regeringens side for at komme bort fra rugbrødstilskuddet ved at tale om stigende og faldende kornpriser. Jeg synes faktisk, at man ganske lige ud kunne sige, at det var urimeligt under de nuværende forhold at bevare en tilskudsordning, som jo også har vist sig at koste helt urimeligt i forhold til, hvad den var værd. Jeg glæder mig over, at det er lykkedes at komme af med denne tilskudsordning. Jeg finder det rimeligt, at vi får så mange af de kunstige ordninger afskaffet som muligt, når der ikke er brug for dem.

Jeg vil tilføje, at mit parti gerne havde set, at man havde påbegyndt en afvikling af mælketilskuddet, ikke fordi vi ikke kan se, at mælketilskuddet stadig har en social betydning, men fordi vi synes, at man må stile efter at få afviklet sådanne kunstige ordninger, som er et levn fra krigstiden, og hvis de ikke kan afvikles nu, da vi har forholdsvis normale tider, ved jeg ikke, hvornår det skal ske. Jeg beklager, at det ikke lykkedes at få ørenlyd for dette synspunkt, så vi dog kunne have fået gjort en stilfærdig begyndelse, men under dette forlig med alle de mange ting, det drejede sig om, var det ikke muligt. Forhåbentlig kan det lykkes næste gang.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale ændringsforslaget og det således ændrede lovforslag til vedtagelse.

Jørgen Jørgensen (Løjre): Med de oplysninger, der forelå for udvalget, stod det os

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

ganske klart, at denne tilskudsordning for rugbrød ikke kunne opretholdes. Når den lettelse for befolkningen, som er tilsigtet med tilskudsordningen, bliver så minimal, som det er tilfældet her, og står i et så urimeligt forhold til de omkostninger, der er forbundet med at administrere ordningen, så siger det sig selv, at tiden er inde til at afvikle den.

Det ville overraske mig, hvis denne afvikling af tilskudsordningen fører til, at brødpriserne stiger. Med den tendens, der er på kornmarkedet for rugens vedkommende, var det meget nær ved, at der ikke ville blive tale om noget tilskud fra det offentlige, selvom loven havde fortsat, og hvis loven var blevet bibeholdt, ville det formentlig ikke have betydet, at brødpriserne var blevet sat op.

Hvis de erhverv, der iverigt er så stærkt interesserede i, at der ikke findes restriktioner, hvad jeg også er tilhænger af, hvis de ikke er absolut nødvendige, benytter sig af den friere stilling, de får, til en forhøjelse af priserne — som jeg altså ikke kan se der i dette tilfælde er nogen saglig begrundelse for — så forstår de ikke rigtig det ansvar, der knytter sig til den frihed for erhvervene, som jeg er tilhænger af, og som jeg tror de fleste her i tinget er tilhængere af at erhvervene skal have. Med en sådan frihed følger der et ansvar, og efter hvad der foreligger, kan der ikke siges at være noget grundlag for, at bortfaldet af statstilskuddet og dermed af maksimalprisordningen nødvendigvis må føre til, at brødpriserne skal stige.

Der må en meget stærk saglig begrundelse til, for at det skal kunne godtages af den danske offentlighed. Jeg håber, at den højtærede minister vil være opmærksom på spørgsmålet. Iøvrigt kan jeg anbefale lovforslaget i den foreslåede ændrede affattelse.

Petra Petersen: Jeg skal afstå fra her at komme med en historisk udredning af den politik, der af skiftende regeringer er ført her i landet siden besættelsens ophør. Men jeg vil gerne slå fast, at siden Danmark gik ind for at modtage Marshallhjælp og indtrådte i Atlantpagten, har den brede befolkning fået sin levestandard forringet. Hvor sociallovgivningen ikke er direkte forringet,

har den ikke fulgt med i udviklingen, og derfor er Danmark blandt de lande, der ligger langt nede i rækken, hvor talen er om foranstaltninger til gavn for de små i samfundet. Vi har ikke blot fået store direkte skatter i Danmark, men der er snart ikke den ting, der ikke er fordrytet gennem indirekte skatter, og det må vel være på den baggrund, man må se dette, at man nu vil tage den sidste rest af tilskuddet til billiggørelse af rugbrødet væk. Så siger man, at det drejer sig ikke om så meget, og jeg kan følge den højtærede landbrugsminister, der ved første behandling sagde, at vel betyder det ikke så meget for ministeren eller for medlemmerne her i tinget og heller ikke for den enkelte pristalsfamilie, om rugbrødsprisen stiger, men han sagde også, at en højere pris for rugbrødet betyder noget for familier med mange børn, og som jeg sagde i går, betyder det også en del for vore aldersrentemodtagere, for dem med de sparsomme indtægter, der i forvejen ikke slår til til det fornødne. Også for de mange arbejdsløse betyder rugbrødet en del. Vi ved, at skal de arbejdsløse med deres familier leve udelukkende af arbejdsløshedsunderstøttelsen, da består deres hovedernæring af rugbrød og kartofler. Det forlig, socialdemokratiet har sluttet med venstre og de konservative, går som alle tidligere forlig af denne art ud på bevidst og systematisk at sænke befolkningens levestandard. Der er i den henseende ingen forskel på, om det er det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der som minister åbent og ærligt erklærer, at han vil skære forbruget ned og sænke levestandarden, eller vi har en socialdemokratisk regering, som vel taler om at forsvare de små, men i virkeligheden fortsætter venstres politik. Det er ikke alene den højtærede udenrigsminister, der må modtage sin forgængers tak, fordi han fortsætter hans politik; det samme gælder de øvrige ministre. Tror regeringen selv, at det var det, vælgerne forstod ved løftet om en ny politik?

Man siger i dag, at rugbrødsprisen ikke vil stige ret meget, og man stiller i udsigt, at kornpriserne vil falde og loven derigennem blive overflødig, men alligevel er det en stigning på 26 øre for et 4 kilos rugbrød, der straks vil komme. Nu får man at vide, at der er andre, der vejrer

[Petra Petersen.]

morgenluft og yderligere vil forsøge at tjene på dette ved at forhøje prisen. Jeg føler mig ikke særlig overbevist om, at kornpriserne virkelig er ved at falde. Der er i øjeblikket stærke kræfter i gang indenfor det store landbrug for gennem indgreb at hindre et fald i kornpriserne. Vi har gang på gang set, hvordan man giver efter for krav fra den side. Jeg har ikke glemt, hvordan det gik, da flertallet i dette ting var med til at ophæve tilskuddet til nedsættelse af flæskeprisen og den daværende socialdemokratiske landbrugsminister, Bording, forsikrede, at flæskepriserne ikke ville stige mere, end hvad rabatkortene gav dækning for. For det første lod man meget hurtigt rabatorrdningen falde, for det andet steg flæskepriserne til uanede højder. Det er derfor ikke så underligt, at man bliver mistænksom overfor den slags forsikringer. Skulle det imidlertid ske, at kornpriserne falder, gør selve prisfaldet som nævnt loven overflødig.

Nu er man altså blevet enig om, at selv om man ingen garanti har for, at kornpriserne falder og loven derved bliver overflødig, skal tilskuddet til rugbrødsprisen nedsættelse ophæves. Det er altså den foreløbige pris for forliget, at man tager dette tilskud bort, at man giver afkald på at udvide skolebespisningen, og at man ikke forhøjer børnetilskuddet. Da jeg i går motiverede mine ændringsforslag til loven om børnetilskud, spurgte jeg, om regeringen ville være med til at forhøje børnetilskuddet som erstatning for, at man nu lader brødprisen stige. Jeg fik i går intet svar af den højtærede finansminister, og den højtærede landbrugsminister var ikke tilstede. Jeg vil imidlertid citere en udtalelse af landbrugsministeren ved første behandling af lovforslaget; den findes i folketings-tidende sp. 4129—30. Ministeren sagde:

„Jeg går ud fra, at vi i udvalget kan tale om, hvordan det skal være med tilskuddet til rugbrød, og at man, hvis der ikke her i tinget er flertal for at forlænge denne ordning, kan finde frem til at holde familierne med de mange børn skadesløse på anden måde, f. eks. i forbindelse med den ordning om børnetilskud, der for tiden er under overvejelse.“

Ministeren sluttede med at sige, at bort-

faldet af denne tilskudsordning ikke må gå ud over dem, der har det sværest i samfundet. Ministerens svar til ordførerne gav mig imidlertid en stærk tvivl om, at ministeren selv tror på prisfaldet på korn, og jeg vil derfor bede ministeren svare mig på dette spørgsmål: Hvis kornpriserne nu ikke falder, hvordan vil ministeren så give dem, der har det sværest i samfundet, erstatning for den prisstigning, der vil blive en følge af lovforslagets vedtagelse?

Oluf Pedersen: Den bedømmelse af forliget mellem de fire gamle, forældede partier, som den kommunistiske ordfører gav udtryk for, kan vi ikke tiltræde. Det forlig, man denne gang har lavet, er i modsætning til de tidligere forlig som helhed et skridt i den rigtige retning; det gælder også, hvad angår det foreliggende lovforslag. Forøvrigt forstår jeg ikke frygten for, at man skulle lave kunstige kornpriser ved importregulering. Jeg tror ikke, faren herfor er større nu end tidligere; tværtimod bliver det nu ikke så nemt at træffe sådanne foranstaltninger, som visse kredse indenfor det større landbrug har ønsket gennemført.

Retsforbundet har gang på gang bedt om at få tilskuddet til nedsættelse af rugbrødsprisen afskaffet, og jeg hilser med den største tilfredshed, at den tanke, vi her har gjort os til talsmænd for, endelig føres til sejr. Jeg læser med den største fornøjelse i betænkningen, at det nu er fastslået, at der gennem denne ordning er blevet spildt en masse penge, fordi omkostningerne ved administrationen har været så store. Man kommer endda slet ikke ind på alt det, der er gået til spilte ude omkring i husholdningerne; hvis man havde taget det med, ville der have været endnu mere grund til at lovprise ordningens ophævelse. Alt det, der har været ødslet på administrationen af disse tilskudsordninger, kan de gamle partier passende betale som en lille efterregning, fordi de har opretholdt ordningerne, længe efter at de burde have været afskaffet.

Vi sikrede ved vor afstemning i fjor, at tilskuddet til rugbrød blev nedsat, mod at børnetilskuddet blev forøget. Jeg havde håbet, at vi nu også var kommet af med mælketilskuddet. Administrationen heraf koster også mange penge, og jeg er sikker på, at en stor del af dette mælketilskud slet ikke

[Oluf Pedersen.]

kommer forbrugerne og børnene tilgode, men havner helt andre steder. Man ville spare 40 mill. kr. ved at ophæve denne tilskudsordning, og så kunne man, som også den ærede kommunistiske ordfører var inde på, for disse midler afskaffe en hel række af de indirekte skatter, der hviler hårdt på de fattigste familier, f. eks. på tændstikker, kaffesurrogat, kaffe o. s. v. Hvis man derimod vil indvende, at det ikke er sikkert, at familierne med mange børn vil få fuld dækning ved en sådan ordning, skal jeg gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at retsforbundet er rede til at drøfte en afvikling af tilskuddet til mælk mod at forhøje børnetilskuddet for de fattigste familier. Og hvis regeringen siger: ja, men det kan vi ikke gå med til, for vi har lavet et forlig om disse ting, kan jeg henvise til, hvad det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i går udtalte. Det ærede medlem bedyrede, at skolebespisningen og tilskuddene her intet som helst har med forliget at gøre, så regeringen er ikke bundet til at opretholde mælketilskuddet.

Jeg opfordrer regeringen til at tage dette spørgsmål op, så at vi kan få gennemført ved tredje behandling, at vi kommer af med både rugbrøds- og mælketilskuddet. Jeg er sikker på, at når først dette forslag blev gennemført, ville vi allesammen være lige så glade for det, som vi nu er for, at vi endelig kommer af med rugbrødstilskuddet, som jeg kan forstå at man inderst inde hele tiden har gået og været sur og gal på.

Landbrugsministeren (Smørum): Jeg synes, det ærede medlem fru Petra Petersen gør lidt mere ud af dette forslag, end der egentlig ligger i det. Lad os se lidt på de tal, det drejer sig om. I pristallet den 1. januar 1954 indgår rugbrødsforbruget efter en rugbrødspris på 1 kr. 97 øre med 81 kr. 75 øre for pristalsfamilien, hvilket vil sige, da pristalsfamilien består af 3,3 personer, med 24 kr. 48 øre pr. medlem årligt. En forhøjelse af rugbrødsprisen med 10 øre vil for pristalsfamilien betyde en stigning på 4 kr. 15 øre eller pr. medlem 1 kr. 24 øre. 1 kr. 8 øre stigning i prisen på 100 kg rug betyder en stigning på 3 øre i prisen for et 4 kilos rugbrød.

Det ærede medlem sagde, at med dette

forslag var den sidste rest af tilskud faldet bort. Jeg forstår ikke rigtig, at det ærede medlem kan sige det, når hun meget vel ved, at det, der betyder mest i denne sammenhæng, er mælketilskuddet, som opretholdes. Dette tilskud betyder mest for dem, som det ærede medlem gerne ville værne, familierne med små indtægter og mange børn. At sige, at med det foreliggende lovforslag er den sidste rest af tilskud bortfaldet, har ikke noget med realiteter at gøre.

Det ærede medlem var af den mening, at tilskuddets bortfald ville betyde en stigning i rugbrødsprisen på 26 øre. Jeg ved ikke, hvor hun har det tal fra. Den stigning, som er begrundet ved, at tilskuddet falder bort, drejer sig om en halv snes øre. For tiden er forliget om arbejdslønningerne til afstemning i organisationerne, og hvis den lønforhøjelse, der er tale om, bliver vedtaget, vil prisen stige yderligere et par øre. Men en stigning ud over 12 til 15 øre kan jeg ikke se er begrundet. Derfor skal jeg naturligvis gerne følge de henstillinger, der er rettet til mig fra forskellig side, om at have min opmærksomhed henvendt på den prisudvikling, der måtte finde sted, efter at tilskuddet er faldet bort.

Det ærede medlem hævdede, at jeg ved første behandling havde gjort mig til talsmand for, at hvis tilskuddet faldt bort, måtte der på anden måde skaffes kompensation for familier med mange børn. Det er også rigtigt, men det ærede medlem ved vel, at politik er det muliges kunst, og det ærede medlem er ikke uvidende om, at selvom det ærede medlems parti og mit parti ville lægge kræfterne sammen, kan vi ikke alene bestemme, hvordan en lov skal udformes.

Det ærede medlem behøver ikke at anvise mit parti, hvad der skal gøres for de mennesker, der har det fattigst og ringest i vort samfund. I den tid, jeg kan huske tilbage, er der heldigvis sket meget store forbedringer for de mennesker, der er dårligst stillet i samfundet. Det er ikke det ærede medlems parti, som den største del af æren herfor tilkommer; socialdemokratiet har sin væsentlige del af æren for, at forholdene er blevet bedre for de fattige. Det ærede medlem behøver ikke at rette henstillinger til mit parti herom; det skal vi nok have vor

[Landbrugsministeren.]

opmærksomhed henvendt på også i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget, gående ud på en ændret affattelse af lovforslaget, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1954—55.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4231; lønningsudvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 449).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Karl Olsen): Udvalget har i flere møder behandlet lovforslaget og de af finansministeren stillede ændringsforslag. Disse ændringsforslag er nærmere motiveret i de som bilag 1—3 til betænkningen optrykte skrivelser. Udvalget indstiller lovforslaget til vedtagelse med de stillede ændringsforslag.

Forsåvidt angår de normeringsforslag i lovforslaget, der vedrører post- og telegrafvæsenet, finder jeg på udvalgets vegne anledning til at fremhæve, at oprettelsen af de foreslåede nye stillinger som overassistenter i et vist omfang medfører forbedring af advancementsforholdene for den specielle gruppe af tjenestemænd, som i sin tid er indtrådt i telegrafvæsenet, og som ved sammenslutningen i 1927 er overgået til tjeneste i det samlede post- og tele-

grafvæsen. Der er i bemærkningerne til lovforslaget givet udtryk for, at en fremtidig forbedring af advancementsforholdene for denne gruppe må anses for ønskelig, og udvalget forudsætter, at man ved de nødvendige overvejelser af denne sag, der eventuelt må foretages i den førstkomende lønningskommission, har opmærksomheden henvendt ikke alene på de nuværende assistenter, men også på andre af de pågældende tjenestemænd, som, uanset at de senere er avanceret fra assistentstillingen, dog på grund af sammenslutningen alt i alt har fået deres advancementsforhold væsentlig forringet, således at der på længere sigt og indenfor rimelige grænser kan opnås en tilfredsstillende løsning af dette meget specielle spørgsmål.

Jeg kan altså på et enigt udvalgs vegne indstille lovforslaget til vedtagelse med de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Aksel Larsen: Må jeg tillade mig at anmode udvalgets ærede ordfører om en oplysning. I ændringsforslag nr. 1 står der bl. a.:

„Forslaget under løbe-nr. 142 ændres til:

00. Antallet af trafikinspektører forhøjes med 2 til 11.“

Jeg tillader mig at spørge, om hensigten med dette ændringsforslag er at normere en trafikinspektørstilling til Mads Hede-gaard.

Finansministeren (Kampmann): Jeg takker udvalget, fordi man har tiltrådt lovforslaget og de af mig stillede ændringsforslag.

Jeg kan, selvom det ærede medlem hr. Aksel Larsens spørgsmål blev rettet til udvalgets ærede ordfører, besvare dette med et ja.

Aksel Larsen: I midten af januar havde vi her i tinget en debat om løsladelsespolitikken, og fra alle partiers side, også fra regeringens side, blev det erkendt, at den fulgte silkefrontspolitik overfor landsvigerne og besættelsestidens andre forbrydere var forkastelig; den skulle bringes til ophør, og det blev lovet, at den ikke skulle blive fortsat. Nu, så kort tid efter, kommer man og vil fortsætte på principielt